

FILM İCABI

Yetgöl Karaşelik

Resimleyen: Ege Karadayı

FİLM İCABI

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Yetgöl Karaçelik
RESİMLEYEN: Ege Karadayı
EDİTÖR: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Onur Çandır
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Nisan 2025 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-691-8
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

FİLM İCABI

Yetgöl Karaşelik

Resimleyen: Ege Karadayı

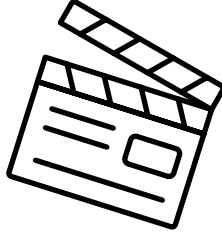

*Yetgöl
Karaçelik*

Erzurum'da doğdu. Marmara Üniversitesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümünden mezun oldu. Yine aynı üniversitenin RTS Anabilim Dalında yer alan İletişim Bilimleri Bölümünde yüksek lisansını tamamladı. Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesinde pedagojik formasyon eğitimi aldı. Çocuk kitapları yazmaya devam ediyor, kurmaca ve kurmaca dışı kitaplar üzerine inceleme yazıları yazıyor.

Bölümler

Herkes Hazırsa Başlıyoruz ...	7
Olay Yeri ...	15
Amansız Takip ...	26
Bizinkiler Aniden Kayboldu ...	35
Tehlikeli Sular ...	44
Bir Şeyler Karıştırdığınızın Farkındayım ...	53
Film İcabı ...	61
Kaç Niyaziii! ...	69
Bingo ...	77
Eski Sementin Çocukları ...	85

Herkes Hazırsa Başlıyoruz

Babam öfkeyle kalktı masadan.

“Bu yaptığınız kabul edilemez!”

Babaanneme ve amcama bağıırıyordu.

Masum bakışlarıyla onu izledim. Açıkçası, konunun ne olduğunu bilmiyordum ama haklıydı. Sonuçta benim babamdı o ve konu her ne ise, onun tarafını tutacaktım. Hem de sonuna kadar... Nasıl olur da babamı şirketin bütün işlerinden azat ederlerdi?

‘Azat’ sözcüğü de nereden çıktı? Anlamının ne olduğunu düşünürken, annem usulca yanıma yaklaşmış omuzlarımdan tuttu. “Çocuklarımızın geleceği söz konusu,” dedi.

Aydınlandım bir anda. Bunun beni ve canımdan... (Canımdan ne ya?) Her neyse, sevgili kız kardeşim Rüya'yı etkilediğini düşünüp kötü bir anlamı olduğunu hemen kavradım. Tam, masaya doğru atılıyordum, annem omuzlarımdan sıkıca tuttu. Kımıldayamadım. Öylece kaldım.

Halam, “Fazla tepki gösteriyorsun!” dedi.

Babam, “Al sana fazla tepki!” deyip masaya yumruğunu indirdi ve evi terk etmek üzere kapıya yöneldi.

İçli içli ağlamaya başlayan annemin kolları arasından kurtuldum, babama doğru koşmaya başladım. Hem koşuyor hem ağlıyordum. Herkes şaşkın, suspus... Bense hıçkıra hıçkıra, bağıra çağıra babamın boynuna atıldım. Kimseyi duymuyordum.

“Dur! Yapma!” diye bağırıldılar etraftan. Babam da beni itiyor, kurtulmaya çalışıyordu... Bırakır mıyım hiç! Babam benden kurtulmaya çalıştıkça yapıştım ona. Ayaklarına kapandım, hüüngür hüüngür ağlıyordum. Bacağına dolandım, bir bacağına ben sarıldım, diğer bacağına Rüya...

Rüya?! O nereden çıktı?

“Kestik!”

Kestik, diyor biri. Ama hayır, neyi kesiyorsunuz siz? Babam gidiyor. Bırakmıyorum.

Rüya'ya baktım, o da bırakmıyor. Babamın sağ bacağı bende, sol bacağı Rüya'da. Arada göz ucuyla Rüya'ya baktım; gözleri ıslak, benim gibi ama benim kadar değil. Daha çok ağlamaya başladım. “Gitme babacığımı!” diye yalvardım. “Bizi bırakma...”

Rüya da gitme, diyor. İşte benim kardeşim, dedim içimden. Tam istediğim gibi bir kardeş. Babam kendini bizden, öz çocuklarından kurtarmak için avazı çıktığı kadar haykırdı:

“Yeterrr! Alın şunları başımdan.”

“Kestikkk!”

“Çocuklar, ne yapıyorsunuz?” dedi yumuşacık sesiyle Leman abla.

Babamın bacağına bırakıp bir tutanını maviye boyadığı saçlarına daldım. Çok yakışmış be! Bir önceki gün kırmızıydı. Elimin tersiyle de gözyaşlarımı sildim.

“Ama seninle konuştuk Can, annenin yanında durup, ‘Baba gitme! Bizi bırakma!’ diyecektin sadece.”

Olmaz olsun öyle anne! Baktım şöyle bir etrafa, annem ortalıkta yok. Kırıldım; çocuklarının yanında durması, eşine koşması gerekirken bahçeye çıkmıştı. Elinde de filtre kahvesi... Yazıklar olsun!

“Rüyacığım, sen sadece izleyecektin,” dedi Leman abla.

Omuz silkti Rüya. Yaptığından memnun. Gıcık işte.

Leman abla arkasına dönüp, “Alın bu çocukları buradan!” diye seslendi. Seslenmedi de adeta kükrediydi. Ürkmedim desem yalan olur vallahi.

Rüya’yla göz göze geldim. Sonra babama baktım, yani film icabı babama. Eli ayağı titriyordu, pantolonunu gösteriyordu bir adama. Yırtılmış mı

FİLM İCABI

Yetgöl Karaşelik

Resimleyen: Ege Karadayı

Niyazi, yeni çekilen bir televizyon dizisine oyuncu olarak seçilince hayal dünyasına yelken açar. Ancak tam da yeteneklerini sergileyip ünlü olacağı sırada, mahallede işler karışır. Arkadaşlarının ondan gizli bir şeyler karıştırdığına emindir. Bu gizemin peşine düştüğünde ise karşısına Neriman çıkar.

Film İcabı, geleneksel mahalle yaşamını, burada büyümenin büyümlü dünyasını ve arkadaşlık ilişkilerini heyecan dolu bir macera eşliğinde yansıtır. Yanı sıra meşhur olmanın çekiciliği, gerçeklik ile hayaller arasındaki dengeyi kurma sorunlarını da mizahi ve ironik bir dille sorguluyor.

tudem.com

f x i n tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-285-691-8

9 786052 856918